

PÅ KYRKJEVEG

KYRKJEBLAD FOR ØYSTRE SLIDRE

NR. 3, 65. ÅRGANG, 2026

Kyrkjeblad for Øystre Slidre
Utgjevar: Sokneråda i Øystre Slidre
Bladet kjem med 4 nummer i året.

Redaksjon: Ingrid Meyrick, Gunvor Hegge,
Marit Hegde, Oddveig Holdal Weeg og Eli Vatn.

Konto nr.: 2135 25 01678 / VIPPS: 105751
Lay-out: designsaskia.no
Trykk: Bekkevolds Lyskopi ANS

FRAMSIDE:
Stølsmesse Rabalen hjå Grete Marie Rogne og Terje
Kristiansen. Dåpsbarn Ingebjørg Medås-Trandokken
med foreldra Ariane Medås og Jostein Trandokken
Foto: Wenche Melbybråten

Feil i tekst til framside-foto av Konfirmantar 2026 i På
kyrkjeveg nr. 2-2026.
Konfirmanten på 5. rekkje er Vetle Hegge Blomlie,
ikkje Vetle Nybråten Damstuen. Vi beklagar feilen.

Kyrjekontoret, Tingvang,
Bygdinvegen 1989, 2940 Heggenes
E-POST: post.oystreslidre@kyrkja.no
KONTORTID: Alle dagar 10-14

Prost i Hadeland og Land er fungerande prost i Valdres	
KYRKJEVERJE: Ove Ekerbakke	481 40 309
PROST: Tor Even Fougner	976 29 905
SOKNEPREST: Ola Viker Lund	976 16 606
SEKRETER: Oddveig Holdal Weeg	916 38 300
KYRKJEGARDSARB.: Jon Gunnar Solhaug	952 19 341
KYRKJEMUSIKAR: Magne Olav Selland	934 19 294
KYRKJELYDSARB.: Marianne Straum	901 21 647

SOKNA VÅRE

HEGGE KYRKJE VIPPS: 513422
Klokkar: Ola Magnus Vatn Weissner
Kyrkjetenar: Jon Gunnar Solhaug
Reinhaldar: Synnøve Rødningen
Soknerådsleiar: Ole Martin Alfstad

VOLBU KYRKJE VIPPS: 590221
Klokkar: Hildur Vingdal
Kyrkjetenar: Svein Hegge
Reinhaldar: Svein Hegge
Soknerådsleiar: Lene Viste

LIDAR KYRKJE VIPPS: 135151
Klokkar: Anne Britt Skåthun Hansen-Sørum
Kyrkjetenar: Harald Melby
Reinhaldar: Harald Melby
Soknerådsleiar: Sissel Dahle Lie

ROGNE KYRKJE VIPPS: 587467
Klokkar: Anne Britt Skåthun Hansen-Sørum
Kyrkjetenar: Svein Erik Rogne
Reinhaldar: Svein Erik Rogne
Soknerådsleiar: Wenche Melbybråten

SOKNEPRESTEN HAR ORDET

«Persepolis»

Persepolis var ein antikk hovudstad i det persiske
riket, 70 km nord aust for Shiraz (by), ikkje langt frå
staden der den vesle elva Pulwar flyt inn i Kur (Kyrus).

Det er ikkje denne byen eg skal skrive om, men om
teiknefilmen ”Persepolis”. Den gjekk på NRK 2 seint
om kvelden for ei stund sidan. Persepolis er ein
sjølvbiografisk teikneserie av iranske Marjane Satrapi.
Filmen vart gitt ut i fire delar i Frankrike, men i Norge
har alle fire delane blitt gitt ut i ei bok.

Teikneseriane handlar om Marjanes liv. Det startar då
sjahen blir styrta i 1979, og fortel vidare om korleis
det var å bu i Teheran under Irak-Iran-krigen, til ho
som fjortenåring flykta til Wien og måtte leve der utan
foreldra sine. Ho flytta etter kvart tilbake til Iran, der
ho gifta seg, skilte seg og flytta tilbake til Paris. Den
andre delen vann prisen for beste scenografi under
Angoulême Internasjonale teikneseriefestival. I 2007
kom ein teiknefilm basert på teikneserien. Den hadde
premiere på filmfestivalen i Cannes, til stor kritikk frå
dei iranske styresmaktene.

Det er ikkje så ofte eg blir imponert over teiknefilmar,
det skal faktisk mykje til, i og med at eg har vakse opp
med Disney sine gamle klassikarar. Med enkel strek
og innhaldsmetta symbolikk forstår du med ein gong
kva som skjer eller har skjedd, utan at det blir nemnt.
Håp, redsle, krigsbrutalitet, kjærleik og vanskar med
å tilpasse seg den vestlege tenkemåten, tradisjonar,
etikette, moral og avvising har sanneleg ikkje forandra
seg nemneverdig. Eg forstår også kvifor teikneserien
har fått kritikk frå Iran. I løpet av halvannen time får
du eit realistisk samandrag av tida før, under og etter
revolusjonen i Iran. Ikkje akkurat eit rosenraudt bilete.

Teiknefilmen gjev også eit bilete av korleis kristne
møter Marjane med skepsis, førehandsdømming
og utfrysing. Det er godt å sjå korleis ho til sist lagar
bakoversveis på folk som baktalar henne. Ho tør
endeleg vedstå seg at ho er frå Iran. Eg trur mange av
våre nye landsmenn ikkje har lyst til å fortelje kvar dei
er frå. Stigmatisering og ”Han der er jo frå... og alle
folk derifrå er ...”

Tenkjer du slik?

Johannes 15,9–12

Jesus sa: *Som Far har
elska meg, har eg elska
dykk. Ver i min kjærleik!*

*Held de boda mine, er de
i min kjærleik, slik eg har
halde boda til Far min og
er i hans kjærleik. Dette har
eg tala til dykk så mi glede
kan vera i dykk og gleda
dykkar kan bli fullkomen.*

Og dette er bodet mitt:
*De skal elska kvarandre
som eg har elska dykk.*

Kanskje nynnar du på
Beatles-sangen når du les
orda «All you need is
love», dette temaet er
noko dei fleste forfattarar
skriv om, artistar syng om
og alle erfarer i livet.

Kjærleik. Stor eller liten.

Eg ser utover dei minste
borna i kyrkjelyden
denne søndagen. Dei har
funne kvart sitt vaksne
fang å slå seg til ro i, også
dåpsbarnet. Det er gode
blikk mellom den vaksne
og barnet. Eg kan sjå
kjærleiken. Den er å finne.

Barnepreika denne
søndagen handla om
dette; korleis kan me vise
kjærleik? Me kom fram til
at i alle fall ein klem kunne
virke godt.

De skal elska kvarandre,
seier Jesus, men det seier
jo alle som snakkar om
kjærleik. Kven er det som
ikkje er enige i det? Me skal

All you need is love

AV: SOKNEPREST I VANG, INGEBJØRG VIK LAUGALAND
FOTO: SILJE JOSTEN LIEN

ALL
YOU
NEED
IS
love

jo vere glade i kvarandre,
det er innlysande.

Når Jesus presiserer
oppmodinga si, seier han:
*Som eg har elska dykk, og
Far min elska meg, slik skal
de elske kvarandre.*

Ja, når eg tenker over
det; Jesus viste modig og
tydelig kjærleik.

Han tok raust og villig
imot borna som vart
borne fram til han på
torget der alle var. Han tok
dei på fanget – sikkert slik
borna ofte sit på fanget i
gudstenesta. Hå oss er
det normalt og fint, men då
Jesus gjorde nettopp dette,
var det provoserande.
Gud skulle ikkje
framstillast som nokon

som tok i mot alle. Det
måtte jo være grenser. Ja,
måtte det det? spør Jesus
retorisk tilbake.

«Så tok han dei inn til
seg, la hendene på dei og
velsigna dei».

Me kan lese om fleire
hendingar der Jesus viser
modig og tydelig kjærleik.
Ved to høve les me om
mobbeoffer. Jesus nøler
ikkje, men får mobbarane
til å sjå seg sjølve. «*Den av
dykk som er utan synd, kan
kaste den første steinen*», sa
han. Så såg han ein annan
veg, og alle som var komne
for å steine ei kvinne til
døde, enda med å gå vekk.

Liknande var det då Jesus
valde å besøke han som
ingen likte, som tok meir
betalt enn det han skulle
på jobb, og stakk pengane
i eiga lomme. Jesus si
haldning til denne karen
gjorde at han sjølv valde
å rydde opp i livet sitt og
så dele raust av overfloda
si, langt meir enn det han
hadde tatt.

Jesus viser kjærleik og
demonterer det i daglege
handlingar og haldningar.

Det som på ingen måte er
daglegdags, men unikt for
Jesus, er då han går frivillig i
døden på korset og blir reist
opp til liv tre dagar etter.
Denne kjærleiken er unik.
Og det er denne kjærleiken
som ber kyrkja vår gjennom
alle tider.

Verdivandring med Anne Britt Skåtun-Hansen Sørum

TEKST OG FOTO: OLA VIKER LUNDE

Når det regnar på klokken, så dryp det på...eller var det omvendt?

Anne Britt Skåtun-Hansen Sørum ler hjartelig når eg kjem med dette omformulerte ordtakinget. I denne verdivandringa har ho har tatt meg med til sitt paradisk, Båthusvollen, staden der ho søker ro og tid, anten for seg sjølv eller med familie.

Anne Britt bur i Aurdal, men kjem frå Fosnavåg. Ho vaks opp hjå besteforeldra. Ho fann trygghet i reservemora, som var kristen, der nestekjærleiken sto høgt. Ho såg alle, ho var snill, og ho var ikkje dømande.

Ho vart eit førebilete for Anne Britt, og ho tenkte, - slik ynskjer eg å bli. Ho fann tryggleik, venner og ein veg å gå i frikyrkja, med mange ungdomar på hennar eigen alder. Ho valde å tru på Jesus.

Så kom ho til Aurdal og vart med i barne- og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden. På eit kurs på Beitostølen i 2007 vart ho med på «Den Gylne time» i Lyskapellet. Ho blei rørt, tårene rann og ho fekk ei kjensle av at her høyrer eg heime.

Etterkvart blei ho spurd om å vere kyrkjevert for «Den Gylne Time». Ho seier bestemt at folk som kjem, kjem av ulike grunnar. Nokre vil vere stille, andre kan slå av ein prat før eller etter timen. Det er ulike behov, og Anne Britt ser folk. Ho fekk klokkestilling i Lidar på prøvetid. No har ho hatt 16 års prøvetid, seier ho, og ler.

Bøn er viktig for Anne Britt. Ho har møtt folk som skriv bønelistar og som ber for folk kvar einaste dag. Slaga frå kyrkjeklokkene er også bønslag. Då minnest ho dei som har sagt: Kan du be for meg?

Ho går alltid med ein lomme-engel som minner henne om at ein ikkje er åleine, og ho har gjeve ein slik til mange folk ho har møtt. Både i sorg og glede. Nokre har gripekors, andre har ein lykkestein, men mange i Valdres har lommeengelen.

Anne Britt har også i mange år vore med og hjulpet til med konfirmantar. Dei er framtida vår, seier ho. Vennleg og bestemt har ho vore til stades for dei. Og særleg ostesmørbrøda hennar er godt kjende.

Her kjem oppskrifta: To brødsiver med smør. Ost og skinke på begge sider. Legg dei oppå kvarandre og steik dei i ovnen, og hugs ketchup på bordet. Det er mogleg eg prøver dette på egne konfirmantar!

Takk for praten, Anne Britt!

MIN SALME

NOS 232 I all sin glans nu stråler solen av N.S. Grundtvig.

Det er så mange salmar eg kunne valt, og denne er ein av mine aller kjæraste. Fordi han er dansk som mor mi, fordi eg skreiv hovudoppgåva mi om han då eg utdanna meg til å bli prest, fordi vi har sunge han ved matbordet så mange gonger og alle ungane våre kan han utanåt. Carl Philip var ein overgjennomsnittleg salmeelskar, så det vart sunge salmar til bordvers ved alle måltid i heimen vår. Eg kunne nok ha litt medkjensle med ungane våre over dette når dei hadde kameratar med seg heim, men då ein av kameratane foreslo *I all sin glans nu stråler solen* til bordvers på skolekjøkkenet, pusta eg litt letta ut. Og sist men ikkje minst, då vi var samla så mange for å ta avskjed med Carl Philip i gravferda hans, song vi salmen saman.

Då eg skreiv den teologiske oppgåva mi, var eg oppteken av analyse, og på kva vis denne pinsesalmen viste korleis Den heilage Ande kjem til uttrykk i biletbuk og litterære virkemiddel. Men erfaringa mi av korleis denne Anden verkar, gjev fellesskap og håp, har kome gjennom å synge han. Då har eg fått kjenne livslyset som ber gjennom liv og død.

- Eli Vatn

1 I all sin glans nu stråler solen, livslyset over nådestolen, nu er det pinselilje-tid, nu har vi sommer lys og blid, nu spår oss mer enn englerøst i Jesu navn en gyllen høst!

2 Den korte natt som jorden svaler, er fylt med sang av nattergaler, og alt hva Herren kaller sitt, kan slumre søtt og våkne blidt, kan drømme skjønt om paradisk og våkne til vår Herres pris.

3 Det ånder himmelsk over støvet, det vifter hjemlig gjennom løvet, det lufter liflig under sky. Nu åpnes paradisk på ny, og yndig risler ved vår fot en bekk av livets klare flod.

4 Alt skapes av den Ånd som daler, alt virkes av den Ånd som taler, den Ånd som skjenker lys og trøst av kjærighet med sannhets røst i Ordets navn som kom til jord og seierrik til himlen før.

5 Våkn opp, all jordens dype toner, til pris for menneskets forsoner! Kom sammen, alle tungemål, i takkesangens offerskål! Og jubel her ved Herrens bord nu, menighetens glade kor!

6 I Jesu navn da tungen gløder hos hedninger så vel som jøder; i Jesu-navnets offerskål forenes alle tungemål. I Jesu navn skal tone da det evige Halleluja!

KYRKJEVERJA HAR ORDET

Arbeidet med prosjekta gjennom Kyrkjebevaringsfondet er godt i gang i Øystre Slidre. Vi har for tida tre prosjekt under arbeid. To av desse er forprosjekt, eitt i Lidar kyrkje og eitt i Hegge kyrkje. Begge prosjekta er no starta opp, og vi reknar med at rapportane frå desse vil vere klare i løpet av oktober. Desse rapportane vil gje eit viktig grunnlag for det vidare arbeidet med å ta vare på kyrkjene våre.

Når det gjeld hovudprosjektet ved Hegge kyrkje, har vi dessverre måtta nedskalere omfanget noko. Trass i dette er vi optimistiske og håpar at arbeidet kan kome i gang allereie i løpet av hausten. Bevaring av kyrkjene våre er eit langsiktig arbeid, og vi er takksame for den støtta og interessa som vert vist for desse viktige prosjekta.

Eg vil òg rette ein stor takk til sokneråda og dei tilsette for den imponerende innsatsen som vart lagt ned i samband med bortgangen til kong Harald. Då meldinga kom, snudde dei tilsette seg raskt rundt og sørgde for både opne kyrkjer og kyrkjeklokker som ringde til minne om kongen. Sokneråda bidrog òg på ein framifrå måte ved å halde kyrkjene opne for dei som ønskte å kome innom for ei stille stund, tenne eit lys eller samle tankane sine.

Slike hendingar minner oss om kor viktig kyrkja er som samlingsstad i både glede og sorg. Tusen takk til alle som stilte opp og gjorde ein verdifull innsats for lokalsamfunnet.

Stølsmesser

– Øystre Kjøllastølen

Hegge sokn 5. juli

TEKST: Marit Hegde FOTO: Ole Martin Alfstad

Alle veit at det kan blåse friskt i fjellet. Og det gjorde det verkeleg denne dagen. Det var ikkje til hinder for at omlag 75 møtte fram til stølsmesse hjå Anne Kari Gjerdalen og Ole Kristian Oldre på Øystre Kjøllastølen

Det var to dåpsbarn denne dagen. Det var Linnea Oldre Markrud og Hans Jacob Klippen Weisser med kvar sine store familiar, og både prestane og vertskapet var dåpsfamiliar. Dei fleste var godt kledde, nokre hadde med ullteppe, og vi prøvde å finne ly mot nordavinden bak uthusveggane.

Eli Vatn og Magne Olav Selland losa oss som vanleg trygt gjennom liturgien. Prest Solveig Vatn Weisser, som også er tante og fadder til eit av dåpsbarna, heldt tala. Teksten var frå Lukas 5, 1 – 1 om Peter og fiskarane som fekk eit ansvar og eit møte med det heilage som dei syntest virka for stort, eller at dei ikkje egna seg til. Frå eige liv hadde Solveig som mor til to barn også fått oppgåver og sto i møte med ein kjærleik som verka for stor å bera. Men barnet held fram med å be om mat og trøyst, og slik bed òg Gud oss om å ta ansvar med dei evner og føresetnader vi har.

Salmesongen vart litt borte i vinden, men alle tok vêret med godt humør, «som seg hør og bør». Etter messa var det som vanleg kyrkje Kaffe med god bakst.

Takk for ei fin stund i fjellet, der alle var i vinden!

– Rabalen

Rogne sokn 12. juli

Ein vakker søndagsmorgon, med utsikt mot Vangsjøen og snøklede fjell, var det stølsmesse på Rabalen hos Grete Marie Rogne og Terje Kristiansen.

For ein dag!

Altartavla var Guds natur i sin finaste stas med sol over fjella og fjorden.

Før stølsklokka ringte til messe, heldt Gunder Skiaker ei innleiing om historia til stølen. Han vaks opp med somrar på stølen til garden der mora hans er frå.

Eli Vatn og Magne Olav Selland losa oss trygt gjennom liturgi og salmesong. Preika vart halde over teksten i Lukas 15, om gleda ved å finne att noko ein har mista.

Vesle Ingebjørg Medås Trandokken, dotter til Ariane Medås og Jostein Trandokken, vart døypt under messa.

Vi var over 60 til stades som gleda oss over den høgtidelige stunda. Som vanleg baud vertskap og sokneråd på kyrkje Kaffe etter messa.

Takk for ei fin stund!

TEKST: Marit Hegde / FOTO: Wenche Melbybråten

– Heimre Hedalsstølen

Lidar sokn 2. august

Ein litt kjøleg augustsøndag gjekk regnbygene etter fjella, men held seg heldigvis på avstand slik at både gudstenesta og kaffen kunne nytast ute.

Vertskapet, Anders og Andrea Lie / Sissel og Oddvar Lie ynskte omlag 40 personar velkomne med litt stølshistorie. Dei fekk høyre om den fyrste budeia på stølen, Randi Jonsdotter, som var på stølen i 40 somrar. Ho var budeie frå 1806, ei heilt anna tid enn den vi lever i no.

I mangel av kyrkjemusikar spelte Karl Hillestad torader, takk til han. Ola og Anne Britt held ei fin gudsteneste. Salmesang utan tonefylgje er ingen sak når det er så mange gode sangarar. Særleg takk til Knut Arne Jacobsen som stilte som kyrkjesongar på svært kort varsel.

Etter gudstenesta var det kyrkje Kaffe og triveleg prat rundt bord og tun.

TEKST: Sissel Dahle Lie
FOTO: Inger Marit Viken

– Nørre Trøllåsen

Volbu sokn 9. august

Det vart ei skikkeleg triveleg stølsmesse hjå Bjørg Kristin Skogen Opheim og Odd Ivar Opheim med heile 60 frammøtte! Ekstra fint var det at vi også fekk vere med på dåpen av vesle Emma Johanne.

Stølseigarane ønskte oss velkomne og fortalte litt om historia til stølen før messa vart ringt inn med ei bjølle - av same typen som bjøllekyrne i Sveits brukte til fint.

Det trivelege og gjestfrie vertskapet hadde gjort i stand gamle-sælet, slik at vi kunne samlast der etter messa. Det var godt å kome inn i varmen og få varma opp stive fingrar med nytrakta kaffe og noko godt å bite i, som soknerådet hadde med.

Og presten fekk ikkje reise tomhendt heim; han fekk med seg nyverpa egg frå stølen!

Takk til det gjestfrie vertskapet, og til alle som møtte opp og gjorde stølsmessa til ei så fin stund. Det er noko heilt eige med å samlast til gudsteneste på ein levande støl, og denne dagen vart ekstra fin med dåp, bjølleklang, kaffe og godt lag.

TEKST OG FOTO: Lene Viste

Soknepresten vil vise sine fire stolaer, forklare symbola som er brukt og korleis desse fylgjer kyrkjeåret både i fargar og symbol.

Ein stola er eit farga, 8-12 cm breidt band som prestar og diakonar ber over den kvite, vide drakta, albaen, den liturgiske drakta dei har. Prestar ber stolaen over akslene slik at stolastolpane heng rett ned. Diakonar ber stolaen på kryss over bringa frå venstre skulder og samlar stolpane på høgre sida. Stolaen var opprinneleg ein duk til å legge på venstre skuldra og vart brukt til å turke sveitte med.

De fire stolaer. Del 3

TEKST & FOTO: OLA VIKER LUNDE

Fargene er ein viktig del av kyrkja sitt symbolspråk.

Det er med på å gje rikdom til liturgiane og er synlege uttrykk for kyrkjeårstider og feiringar. Gjennom kyrkja si historie har forskjellige farger og fargenyansar vore i bruk, avhengig av tradisjonar, geografi og kultur. Det er likevel fire liturgiske hovudfarger som går igjen.

a. Kvitt (eller gyllent) er fargen for Kristus-høgtidene, fest og glede.

b. Fiolett er fargen for førebuing, bot og sorg.

c. Raudt er fargen for Anden og kyrkja, blod, eld og martyrium.

d. Grøn er fargen for vekst og livskraft.

Denne tida er det raudt som er fargen. Denne brukar vi i pinsen, Aposteldagen, Olsok og 2. juledag, samt i innsettingsgudstenester.

I dag er det Grøn som er fargen. Denne fargen brukar vi i openberringstida (mellom juletida og faste) og treeiningstida (etter påsketida fram til advent).

Kristi openberringsdag har den kvite fargen til festen. Resten av openberringstida er grøn for liv og vekst. Tekstane viser meir og meir av Jesus som sann Gud og sant menneske. Han kan gjere oss til sanne menneske.

TREEININGSTIDA: Første del av treeiningstida handlar om at Jesus bygger Guds rike midt i denne verda og om korleis Jesus gjer oss til disiplar. Andre del av treeiningstida handlar om at dei fyrste kristne feira kvar søndag som dagen for Jesu oppstode.

SYMBOLIKKEN PÅ STOLAEN:

SVERD OG SKJOLD: I utgangspunktet eit krigersk symbol, men apostelen Paulus seier i Gal 6: 13- 17: *Ta difor heile Guds rustning på, så de kan gjera motstand på den vonde dagen, vinna over alt og bli ståande. Så stå då fast: Spenn sanninga til belte om livet, ta rettferda til brynje, og snør fredens evangelium til skor på føtene, så de er klare til å gå. Lyft trua høgt til skjold i alt som hender! Med det kan de slökkja alle brennande piler frå den vonde. Ta frelsa til hjelm, og grip Andens sverd, som er Guds ord.*

FOR MEG: Vår Gud, han er så fast ei borg, Han er vårt skjold og verge. For meg som prest, er sverdet eit symbol på Guds ord. Det er skarpt, og kan slå begge vegar. I staden for sverd og makt, skal vi bruke ordet som både skjold og verge.

KORSET: Det mest kjende symbolet i kristendommen. Korset blei brukt, ikkje berre av romarane som avrettingsvåpen, men også av andre folkeslag rundt Middelhavet.

Ifølge jødisk skikk var den som blei avretta på korset, forbanna av Gud. Det var kanskje ikkje det alle beste symbolet å bruke når ein skulle fortelja om Jesus, men tida viser at det var eit tydeleg og godt symbol.

kulturminne i Øystre Slidre

Utsynging på Gjæro i Volbu, truleg gravferd etter Ole Olsen Hegge (1851 - 1921)

Foto utlånt av Anne Mari Helle

IMMATERIELL KULTURARV

Vi har gjennom dei siste åra teke fram kulturminne som er omtala i kulturplanen i Øystre Slidre

Men kulturarv er meir enn bygningar og monument. Språk, utøvande kunst, dans, sosiale skikkar, ritual, tradisjonelt handverk og praktiske ferdigheiter knytte til naturen er også ein del av vår kulturelle arv. I 2003 kom konvensjonen om vern av den immaterielle kulturarven og er gjennom UNESCO gjort til eit satsingsområde.

Formålet med konvensjonen er å auke respekt for og kunnskap om immateriell kulturarv. Dette kan definerast som levande tradisjonar som blir overført mellom menneske, og blir derfor også kalla levande kulturarv. Målet med konvensjonen er å sikre vern og vidareføring av denne typen kunnskap for framtida.

Kjelde: Kulturdirektoratet

SAMVERSSKIKKAR I VALDRES

Bedarlag

Ein tradisjon som stod sterkare før enn i våre dagar, er skikken med bedarlag. Vi siterer her det Knut Hermundstad skreiv i boka Samverssskikkar i Valdres som kom ut i 1975:

«Heile Valdres er oppdelt i bedargrender eller bedarlag. For det aller meste var grenda eller bedarlaget med i likferder eller bryllaup. Jolegjestebodsgrendene var mindre, og desse skifte frå gard til gard. Desse grendene var for det meste berre næraste grannar og ætt.

Grensene for dei store grendene eller bedarlaga var likevel ikkje faste. Gardane som låg ved grensene, bad alltid næraste grannegarden eller grannegardane og kunne då av og til setja

att ein eller fleire gardar på den motsette leia av bedarlaget eller grenda.

Attåt grend og grannelag og bedarlag ba dei mest alltid stølsgrannane sine og ætta som budde utanom.»

Ein av forteljarane i Hegge brukte ordet skøt om desse bedarlaga eller grendene. I Øystre Slidre var det i alt 17 bedarlag eller bedarskøt frå Lykkja i nord til Røe og Røsslend i sør.

Knut Hermundstad skriv i Tidsskrift for Valdres Historielag 1960:

«Grannelaget i Valdres femnde om alle samfunnslag. Bønder, husmenn, livauersfolk, tenarar, tilhaldarar og andre bygdefolk var velkomne til alle lag. Og det var ei skam om ikkje nokon møtte når huslyden var beden. Ein, to eller tre gjekk difor alltid til laget om ikkje noko særskilt kom i vegen.»

Frå gamalt av vart alle gjestebod, både bryllaup og gravferder, haldne heime på gardane. Då vart det mykje ekstra arbeid både med vask, baking, slakting og brygging. Så måtte dei sende ut «bel» som bad til gjestebods. Når han hadde gjort ærendet sitt, kom dei som var bedne gjerne med sending. Hermundstad skildrar sendingane slik:

«Sendingane kunne vera rummegraut, risengrynsgraut eller råmjølkbreite, alt i fine, rosemåla sendingsdyll med namnet åt kona i huset påmåla. Sume bruka store rosa sendingskoppar. Så kunne sendingi vera fløyte, smørformer og smørullar, spekekjøtt, egg, ost, vaflar o.a. I laget var det mest so ei plikt å smake på grautesendingane og seia til den eller dei som hadde gjeve dei:

Takk før god graut!»

Kjelder: Knut Hermundstad: Samverssskikkar i Valdres. 1975 / Tidsskrift for Valdres Historielag 1960

50-års konfirmantar - gullkonfirmanttreff 06.09.2026

TEKST: LENE VISTE

FOTO: JUDITH ANITA HAUGSRUD KLOPPBAKKEN

Fremst frå venstre: Kari Elisabeth Onstad, Oddrun Ellen Hegge, Marit Borgny (Lykken) Hålimoen og Kari Steinsrud. Bak frå venstre: Odd Lien, Pål Rogne-Renna, Olav Alfstad, Egil Ove Trandokken og sokneprest Ola Viker Lunde.

Helsetunet. Soknerådet hadde pynta borda og stod for serveringa.

Etter at presten måtte vidare til andre oppgåver, vart gullkonfirmantane sitjande att i kyrkjestogo ei god stund. Det var tydeleg at det var mykje å ta att! Praten gjekk livleg rundt bordet, og fleire lattersalver kunne høyrast heilt inn på kjøkkenet.

Det er noko fint med å møtast att etter 50 år. Kanskje er det ikkje alt ein hugsar frå konfirmanttida, men ein deler likevel ein viktig del av livet, og denne dagen vart ein fin anledning til å mimre, le og vere saman igjen.

Takk til alle gullkonfirmantane som kom og gjorde dagen så triveleg, og takk til Helsetunet for god mat. Frå soknerådet si side var det hyggeleg å få vere med og leggje til rette for denne fine markeringa.

Det vart ein fin og triveleg dag då årets gullkonfirmantar vart samla til 50-årsmarkering. Av dei 24 som vart konfirmerte for 50 år sidan, var åtte påmelde til treffet. To av dei tidlegare konfirmantane er dessverre gått bort.

Dagen starta med messe i kyrkja, der også to dåpsbarn vart tekne imot i kyrkjelyden. Etter messa samla gullkonfirmantane seg i Rogne kyrkjestogo, der det venta gryte og bløtkake, som var laga med omtanke av

**Fyrste-
klasser.**
-gudsteneste

Utdeling av 6-årsbok 23. august 2026

TEKST OG FOTO: MARIANNE STRAUM

I Rogne kyrkje vart fem av seks som fekk bok, med på bildet:

Frå venstre: Johan Klevgård Hovi, Knut Skaret, Lilly Maria Fjellheim Ortega, Amalie Hermundstad Aasbakken, Andris Skattebu Alund.

Fire seksåringar fekk bok i Lidar sokn, her ved to av dei samt ein rekrutt:

Frå venstre: Tormod Sørum Strand, Jon Rudi-Solhaug, Sigurd Solhaug Deilhaug.

Minneord om Kong Harald V

AV: BISKOP OLE KRISTIAN BONDEN

FOTO: ALF SIMENSEN NTB

Takk for alt, kjære Kongen vår!

Det er ei tid for alt, og i dag er det tid for å sørgje. Kongen vår, Harald V, har hatt mykje å seie for heile det norske folket, også for oss i Hamar bispedøme. Det var trist å få budskapet om at kong Harald no er død.

Eit av dei siste oppdraga han hadde i bispedømet vårt, var då eg vart vigsla til biskop. Vi var spente på om han ville kome; han hadde nett vore sjuk. Men 29. januar 2023 stod vi saman ute på domkyrkjetrappa. «Alt for Noreg» var ikkje berre ord i eit valspråk, men handling i praksis, og kyrkja var viktig for Kongen vår. Då regjeringa ønskte ei grunnlovsending som gjorde at kongen ikkje lenger skulle vere forplikta til å vedkjenne seg den evangelisk-

lutherske religionen, sette Harald V foten ned. Også ein øvste leiar må ha nokon å stø seg til.

Det er med stor respekt og takksemnd vi minnest ein konge som gjennom heile gjerninga si har vore ein bruyggjar. I ei tid prega av individualisme har han løfta fram verdien

av fellesskap og vore ei samlande kraft for heile det norske folket. Vi hugsar talen under kronprinsparet sin hagefest i 2016: «Nordmenn er jenter som er glade i jenter, gutar som er glade i gutar, og jenter og gutar som er glade i kvarandre. Nordmenn trur på Gud, Allah, Altet og

Ingenting.» Kongen samla oss som folk, også då terroren råka ungdomane våre 22. juli 2011. Vi hugsar kongens ord om at vi, i alt vårt mangfald, må halde fast ved dei verdiane vi har som eit ope og inkluderande samfunn.

Nestekjærleiken ligg som ein berebelke i budskapet frå kongen. Nestekjærleiken er den grunnleggjande kristne og humanistiske arven som vi alle har eit ansvar for å ta vare på. Det er kjærleiken til kvarandre som skaper sterke fellesskap, og det er fellesskapa som ber oss når livet buttar imot. Kjærleiken er større og sterkare enn alt. Kjærleiken sprengjer også dødskreftene og gjev von om at det finst meir.

Takk for alle år i trufast teneste for Gud og det norske folket
Kongen er død, leve Kongen!

DÅP

ROGNE KYRKJE

Otis Theodor Virland Nitteberg
Sander Hagen Trandokken
Ylva Lien Olsen
Isak Sebu
Lukas Melbye
William Johannes Bjørklund Haugen

ROGNE SOKN: STØLSMESSE PÅ RABALEN

Ingebjørg Medås-Trandokken
Emma Johanne Opheim Rogne

VOLBU KYRKJE:

Marie Brenden Westheim

HEGGE SOKN: STØLSMESSE PÅ ØYSTRE KJØLASTØLEN

Linnea Oldre Markrud
Hans Jacob Klippen Weisser

HEGGE STAVKYRKJE

Oddvar Sælid

LIDAR KYRKJE

Alise Sandum Ekerbakke

LYSKAPellet

Mikkel Berg Vars

KYRKJELEGE HANDLINGAR JUNI - SEPTEMBER 2026

VIGSEL

ROGNE KYRKJE

Mona Høigaard og Jørgen Christoffersen Sundelius
Marte Hippe Sørflaten og Knut Berglid Bolstad
Marte Lien og Andreas Olsen

LYSKAPellet

Alf Gunnar Nilsen og Yolanda Selini Myrbostad
Elin Hildegard Hjortung og Anders Spissøy
Sandra Aspaas Müller og Benjamin Sølvberg Buan

LIDAR KYRKJE

Ida Kristine Strømme og Erling André Gabrielsen
Anne Marit Sjørgard og Hallgeir Nordheim
Silje Gilje Skaar og Tor Omar Heyerdahl Nyquist
Caroline Brekke Karlsen og Marius Maagerø
Johansen

GRAVFERD

VOLBU KYRKJE

Harald Jørstad
Magnhild Pauline Aamodt

ROGNE KYRKJE

Kjell Ove Tvenge
Maria Schreiner
Arild Nøbbben
Astrid Windingstad

HEGGE KYRKJE

Kjell Trygve Rudi
Erik Swiboda

LIDAR KYRKJE

Ragnhild Marit Skrebergene

VELKOMEN TIL KYRKJE!

FULLDISTRIBUSJON

Oktober

04 10 2026 Volbu kyrkje kl. 11.00
Gudsteneste og dåp ved sokneprest Ola Vikar Lunde

18 10 2026 Lyskapellet kl. 11.00
Gudsteneste og dåp ved sokneprest Ola Vikar Lunde

25 10 2026 Rogne kyrkje kl. 11.00
Høgmesse ved sokneprest Ola Vikar Lunde

November

01 11 2026 Hegge kyrkje kl. 19.30
Helgemesse ved sokneprest Ola Vikar Lunde

08 11 2026 Lidar kyrkje kl. 11.00
Gudsteneste ved sokneprest Ola Vikar Lunde

08 11 2026 Volbu kyrkje kl. 13.00
Songgudsteneste Teze ved sokneprest Ola Vikar Lunde

22 11 2026 Rogne kyrkje kl. 11.00
Høgmesse ved sokneprest Ola Vikar Lunde

29 11 2026 Hegge kyrkje kl. 17.00
Lysmesse ved sokneprest Ola Vikar Lunde

Desember

06 12 2026 Volbu kyrkje kl. 11.00
Høgmesse ved sokneprest Ola Vikar Lunde

06 12 2026 Lyskapellet kl. 13.00
Gudsteneste med dåp ved sokneprest Ola Vikar Lunde

13 12 2026 Hegge kyrkje kl. 19.30
Vi syng jula inn ved sokneprest Ola Vikar Lunde og konfirmantane

18 12 2026 Skulegudstenester ved sokneprest Ola Vikar Lunde
Lidar kyrkje kl. 08.30
Rogne kyrkje kl. 10.00
Volbu kyrkje kl. 11.30

22 12 2026 Ø.S. Helsetun kl. 13.30
Julegudsteneste ved sokneprest Ola Vikar Lunde

24 12 2026 Lidar kyrkje kl. 13.00
Julaftangudsteneste ved sokneprest Ola Vikar Lunde

24 12 2026 Rogne kyrkje kl. 14.30
Julaftangudsteneste ved sokneprest Ola Vikar Lunde

24 12 2026 Hegge kyrkje kl. 16.00
Julaftangudsteneste ved sokneprest Ola Vikar Lunde

25 12 2026 Hegge kyrkje kl. 12.00
Høgtidsmesse ved sokneprest Ola Vikar Lunde

25 12 2026 Volbu kyrkje kl. 19.30
Høgmesse ved sokneprest Ola Vikar Lunde

31 12 2026 Volbu kyrkje kl. 15.00
Nyttårskonsert ved Volbu sokneråd

Helgemesse

i Hegge stavkyrkje

1. november kl 19. 30

Dette er den sundagen i kyrkjeåret vi på ein særskild måte minnest dei i kyrkjelydane som har døydd frå oss det siste året. Vi les opp namna og tenner ljøs, og mange nyttar dagen til ein tur på kyrkjegarden.

Men messa er ikkje berre for dei som ber på sorg og sakn, sundagen er også til minne om «dei heilage» helgenane. Difor er sundagens farge den kvite festfargen og ikkje den fiolette sørgefargen. Det er sundagen der vona om himmelen får stor plass, både i salmar og tekstlesingar.

Sjølv om dei pårørande til dei som har gått bort får særskild invitasjon i posten, er messa for alle.

Konsertar

ROGNE KYRKJE

ONSDAG 16. DESEMBER KL.18.30

Konsert Jul med Valdresmål og meining 2026

Billetter: https://www.kirken.no/n-n-NO/fellesrad/oystre-slidre/om_oss/Kalender/

ROGNE KYRKJE

SUNDAG 20. DESEMBER KL. 19.00

Julekonsert med røyst- øystre Slidre sanglag.

Velkommen til tradisjonell julekonsert- gratis inngang.

VOLBU KYRKJE

TORSdag 31. DESEMBER KL. 15.00

Velkommen til tradisjonell nyttårskonsert med lokale krefter. Arr. Volbu sokneråd

Babysong

Babyar mellom null og eitt år er hjarteleg velkomne saman med foreldra til ei koseleg stund med song, musikk og lett servering. Denne hausten tek vi òg turen til Helsetunet der vi kombinerer babysongen med tilbodet dei har om dagsenter.

Rogne kyrkjestogo 13. oktober og 1. desember kl. 11.00-13.00

Øystre Slidre Helsetun 10. november kl. 11.00-13.00

Den gylne time

Kvar torsdag kl. 17.30 i Lyskapellet.

Salmekveld

Rogne kyrkjestogo kl.19.00

Dato 12. oktober og 9. november

Me samlast til salmesong, kaffi og ein god prat.

www.skjerikirken.no -er ei felles infoside om alt som skjer i kyrkja.

KYRKJA SI HEIMESIDE: www.kyrkja.no/oystre-slidre

FACEBOOK: /Kyrkja-i-Øystre-Slidre

Her fortel vi om hendingar og opplegg knytt til kyrkjer og kyrkjeliv i kommunen.

Rogne kyrkjegard

Ein stor takk til dugnadskarane Per Arne Nerstad og Ola Birger Rogne som har stått på og gjort ferdig gjerdet sør på kyrkjegarden.